



Mare de Déu dels Desamparats, Mare dels últims, Mare de tots

Coincidint amb la Solemnitat de l'Ascensió del Senyor, la nostra arxidiòcesi celebrarà este diumenge la festa de la nostra patrona, la Mare de Déu dels Desamparats. Esta festa està marcada per la vinculació identitària d'esta advocació de Maria amb el poble i l'església de València, i per la seua relació amb els últims, els pobres i els qui no tenen veu al nostre món, als qui amb estima hem anomenat "desamparats", confiant-los a la intercessió de Maria, i als qui Ella ens ensenya a voler i servir de forma privilegiada.

Maria, representada iconogràficament amb els innocents coberts per el seu mant, i dirigint-los la seua mirada, no deixa de recordar-nos la urgència de tractar amb estima els més dèbils i indefensos, despertant en nosaltres el sentit de la caritat evangèlica, i reanimant els nostres cors tantes vegades acostumats a mirar al qui sofreix amb indiferència. Des que el Pare Jofré, fa més de sis segles impulsara la creació de l'Arxiconfraria de la Nostra Senyora dels Innocents, fins a hui, la Mare de Déu s'ha convertit en un motor d'estima a la vida humana, posant en valor la dignitat de tots els fills de Déu, i recordant-nos que els més menuts son els preferits del Senyor.

Fa unes setmanes, el Papa Francesc, ofería a tots els fidels cristians una declaració de la Congregació per a la Doctrina de la fe, que baix el títol "Dignitas infinita", posava de manifest la urgència que ha de resultar per als cristians recordar al món amb claredat el valor de la vida. El Sant Pare es mostrava així preocupat per la situació de sofriment que afecta a un gran nombre de germans "el drama de la pobresa, la situació dels emigrants, la violència contra les dones, la trata de persones, la guerra..." Com a persones, compartim una mateixa dignitat, reconeguent-nos éssers humans que formem part del gran projecte de Déu en la història. El Papa, davant les constants violacions dels drets humans, i davant la dramàtica situació d'un món que oblida el caràcter primigeni del dret a la vida, denuncia que la vida dels demés no pot estar al nostre servei, sinó que en servir els qui més ho necessiten està la verdadera riquesa i realització de l'home.

Esta preocupació del Papa en este moment de la història fa més actual si cap el carisma que va despertar en els cristians valencians la creació d'aquell primer hospital de malalts mentals, i l'acció caritativa que van posar baix la protecció de Maria, a la que els valencians amb estima anomenaren "Mare dels Desamparats". Ella no deixa de cuidar-nos, ella ens acarona i coma Mare ens fa sentir el seu consol i amor; però la devoció també ens ha de moure a acceptar el manament de l'amor, i a acollir en el nostre cor la veu de l'Església que en el segle XXI sofreix amb els més indefensos, i ens recorda en paraules del Papa Francesc que als ulls de Déu tots som fills estimats:

"També hui, davant tantes violacions de la dignitat humana, que amenacen greument el futur de la humanitat, l'Església no cessa d'encoratjar la promoció de la dignitat de tota persona humana, qualsevol que siguen les seues qualitats físiques, psíquiques, culturals, socials i religioses. Esta certesa es convertix en una crida a cadascun de nosaltres: «a cada persona d'este món li demane que no oblide eixa dignitat seua que ningú té dret a llevar-li»"

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***